

Des d'un altre punt de vista

Per fi veia la llum, després de setmanes sentint-me atrapada en una mena de túnel, sentint-me sola, tot i no estar-hi, i faltant-me l'aire.

Tot va canviar en el moment que vaig trepitjar el CTNSC. Recordo, com si fos ahir, el meu primer piloteig a la pista vuit. Per fi veia la llum, mentre corria de banda a banda, sentia l'aire. Quina sensació... després de tant de temps en aquell forat i poder, de sobte, sentir-me lliure. Vaig ser molt feliç durant una hora, el temps que vaig estar a la pista. Una vegada en vaig sortir... tot va tornar a ser fosc. Silenci, solitud, tot i no estar sola.

A pesar de tot, cada vegada que entrava a una pista tornava a sentir-me lliure. Tornava a sentir l'aire mentre corria de banda a banda, no hi havia res comparable al que sentia en aquells moments.

Un bon dia, després d'un llarg partit. Se'm va acostar un entrenador. Em va mirar de prop i, agafant-me, em va dir que em necessitava a l'escola de tenis.

Quin canvi! Vaig conèixer a un munt de socis, de diferents edats. Alguns molt macos i maques, em tractaven molt bé, em transmetien calidesa amb les seves mans. D'altres, no tant. Em feien sentir culpable de les seves errades, fins i tot, de perdre punts o partits. Tot i així, quina època més maca. Quan sortia de la pista, ja no sentia aquella solitud, em sentia acompanyada i ja no tot era fosc, sempre hi havia una esclatxa per on passava la llum.

Un bon dia però, em van fer fora de la pista, un mal cop. En un primer moment, no em vaig preocupar. Estava convençuda de que algú vindria a buscar-me, a agafar-me a fer-me sentir protegida, una altra vegada. Però no, no va ser així. No va venir ningú. Aquella nit no vaig tornar a casa. Quina por vaig passar, en aquell moment si que em vaig sentir sola, molt sola. El bosc del club, de nit, et fa sentir molt petita.

L'endemà, sense esperar-m'ho, va aparèixer aquella mà. Una mà amiga. Em va agafar i no em va deixar anar. Fins a dia d'avui, que tot i ser vella, i tenir un color groguenc, pàl·lid. Segueixo formant part de la seva vida. Per sempre.

El meu nom, de fàbrica, és HEAD ATP, una entre moltes, però amb la necessitat d'explicar la meva història de vida. Una vida unida, per sempre, al CTNSC.

***Pseudònim: GON
Categoria: Adults***